

[Finansministeren.]

Grænse. Dette, at Godsejerne nu rejser sig i Kamp mod Skattelovene, fordi det gælder Hjemmene i Danmark, ja, det kan man altsaa ogsaa læse i et Blad.

Jeg tror nu ikke, der er mange, der tror paa det. Nej, den Gang Godsejerne fik en Skattelettelse, hvortil Pengene skulde tages andre Steder fra, da gjaldt det Hjemmene, da gjaldt det de mange Tusinde Hjem, som gennem den sociale Lovgivning blev skaaret ned. Nu vender man ganske simpelt det hele paa Hovedet.

At man nu, naar de Penge skal vende tilbage fra Godsejerne og de andre Velhavere til de fattige, til dem, der lider Nød, kan raabe: Det gælder Hjemmene — det er dog i Virkeligheden at vende Tingene i den Grad paa Hovedet, at man begynder at tvivle om, at den nuværende Slægt af Godsejere, som jo nedstammer fra de gamle Adelslægter, har et fuldt klart Omdømme med Hensyn til de danske økonomiske Forhold i Behold. Det synes, som om de er ved at svinge sig selv op til en saadan Ekstase med Hensyn til deres egen Betydning i Samfundet, at de tror, at alle Foranstaltninger, der ikke netop har til Formaal at hjælpe disse faatallige Godsejergupper, er uden Værdi og skadelige.

Jeg ved ikke, hvor længe Godsejersystem og Adelskab kan bestaa i Danmark. Jeg tror, det kunde bestaa i mange Aar, maa-ske i mange Generationer; men jeg tror, at hvis man fortsætter med det, som man er inde paa nu: at ville bevise, at Danmarks virkelige økonomiske Liv, Danmarks virkelige Arbejdsliv, Danmarks virkelige Aandsliv er koncentreret i de Adels- og Godsejerslægter, vi nu har, skyder man saa langt over Maalet, at man ikke naar noget som helst Resultat.

Holstein: Den højtærede Finansminister har, som det sædvanligvis er Tilfældet, naar ærede Socialdemokrater polemiserer mod mig, ganske mistydet mine Udtalelser. Det, jeg sagde til den højtærede Finansminister, var, at jeg troede, at Arbejderbefolkningens Aristokrati, intellektuelle Elite, til hvilken vel den højtærede Finansminister maa henregnes, vilde gøre det arbejdende Samfund og Landets Erhvervsøkonomi en stor Tjeneste, hvis det ligesom den franske Adel i 1789 vilde afsvære sit selvtagne Privilegium paa at være de eneste, der repræsenterer Erhvervsøkonomiens og den arbejdende Befolkningens Interesser her i Landet — det var noget helt andet.

Dernæst vil jeg sige til den højtærede Finansminister, at jeg har aldrig paastaaet, at de Værdier, der tilvejebringes i det store Landbrug, alene tilvejebringes af Bedriftslederen, og at Arbejderne og de, der har virket i Bedriften, ikke ogsaa har bidraget til at skabe Værdier; men jeg har derimod polemiseret imod den socialdemokratiske Opfattelse, at det alene er Haandens Arbejdere i de store Bedrifter, hvad enten det er i Landbrug, i Industri, i Handel eller i Søfart, som skaber Værdierne i det erhvervende Samfund. Det har jeg polemiseret imod, for det er en ganske ensidig Opfattelse, og det er den Opfattelse, som jeg tror, det ærede Socialdemokrati vilde gøre baade Arbejderne og vort Erhvervsliv en stor Tjeneste ved at frafalde.

Endvidere vil jeg sige til den højtærede Finansminister, at han burde dog være saa meget Nationaløkonom og ogsaa Historiker — saa vidt jeg ved, lærer man ogsaa politisk Historie til statsvidenskabelig Eksamen, eller gjorde det i hvert Fald i tidligere Tid —, at han var vidende om, hvilken Rolle det store Landbrug gennem hundrede Aar, fra Slutningen af det 18de til Slutningen af det 19de Aarhundrede, har spillet økonomisk, socialt og kulturelt i den danske Landbopolitik. Det burde den højtærede Finansminister ikke glemme, naar han i Tide og Utide foranstalter Klapjagt paa Resterne af Godsejerstanden her i Landet.

Endelig vil jeg sige til den højtærede Finansminister, at det er vel muligt, at han og hans i Kraft af deres Herkomst, Opdragelse, Erfaring, Tankegang og Følemaade er de naturlige Førere for den danske Arbejderbefolkning. Det er muligt, men jeg vil hævde, at de Herrer Arbejderførere i Kraft af deres Levemaade og i Kraft af deres egne velforstaaede privatøkonomiske Interesser og Praksis, som staar i den mest skrigende Modsætning til deres politiske Agitation, savner enhver Adkomst til at raabe Kapitalister efter os andre.

J. P. Jensen: Det ærede Medlem Hr. Holstein udtalte i sin første Replik, at Socialdemokraterne havde ikke noget imod at faa store Indtægter. Nej, det er der ingen Socialdemokrat, der har, det er der vel i det hele taget ikke noget Menneske, der har noget imod. Men Socialdemokraterne har heller ikke noget imod at svare Skat af deres Indtægt. Men det er det, den Klasse, det ærede Medlem tilhører, protesterer imod.

Naar det ærede Medlem i saa stærke Ord udtalte, at den Samfundsklasse, han